

vennehenssynet ikke tillader den enkelte at luffe, naar Naboen holder aabent, har man ment jaavdt muligt at burde indkomme det fremfatte Ønske, der — som det store Antal Underkrifter viser — er almindelig udbredt inden for Standen. Man har saa meget mere ment at burde gøre dette, som allerede den bestaaende Lovgivning indeholder en speciel Bestemmelse, der er fremkaldt af lignende Motiver som dem, der her ere gjorte gældende, nemlig Bestemmelsen i Loven af 1ste April 1891 § 1, 2det Stykke, hvorefter Barber- og Frisørstuer med en vis ringe Undtagelse skulle holdes lukkede paa Folketjens Helligdage fra Kl. 12 Middag.

Med Hensyn til Forslagets Enkeltheder skal i øvrigt blot bemærkes, at man har valgt Kl. 12 som Luffetid efter det Forbillede, som nyssævnte Lovbestemmelse i saa Henseende giver, idet man anser det uheldigt og vildledende, at der for de forskellige Forretninger foreskrives forskellige Lukningstider, at

man har foreslaaet Lukning hele Dagen paa Folketjens store Helligdage, fordi dette er ønsket i Andragendet og ikke kan antages at komme i Strid med noget berettiget Krav fra Publikums Side, samt at man har fundet det rettest i Overensstemmelse med Lov af 23de April 1897 Nr. 59 om Ændring i fornevnte Lov af 1ste April 1891 § 4 at give Udgang til at holde aabent hele Grundlovsdagen, for saa vidt denne falder paa Lørdagen før Pinse, hvorimod man af samme Grund som ovenfor med Hensyn til Lukningstiden anført ikke har fundet tilstrækkelig Anledning til, som anthydet i Andragendet, at gøre nogen særlig Undtagelse med Hensyn til Søndagene i December Maaaned.

Da Lovforslaget forkynder sig som Tillæg til Loven af 1ste April, er det en Selvfølge, at de dert indeholdte Regler om Straf for og Baatale af Overtrædelser uden videre ville finde Anvendelse paa Overtrædelser af det i denne Lov indeholdte Forbud.